

Cíle USA splněny. Ty tajné. Drulák překvapivě ke konci války

- CZ24 News | 2. března 2023

USA/EU/RUSKO/UKRAJINA: Západní cíle, které měla mít válka na Ukrajině, prý byly téměř splněny. PL to řekl diplomat, pedagog a bývalý náměstek ministra zahraničí Petr Drulák a jmenuje konkrétní body. Lídři velmocí proto podle něho v zákulisí začínají tlačit na Zelenského, aby začal počítat s dohodou a kompromisem. Česká politická elita ovšem podle Druláka tradičně v duchu „havlovských“ tradic nevidí zahraničněpolitickou realitu a po obratu USA bude opět překvapena. Určitou výjimkou prý může být nově zvolený prezident, jenže i to má dle profesora Druláka své důvody.

Začal druhý rok válčení na Ukrajině, pro jednu či druhou stranu se ovšem situace na bojišti moc nezměnila. Jak je to nyní s časem pro diplomacii, přichází už, nebo se bude ještě dlouho bojovat?

Velmi těžko se to předvídá, ale na frontě dnes pozorujeme dost silný ruský tlak na ukrajinské pozice. Více než ukrajinský tlak na pozice ruské. Zejména kolem Bachmutu, kde se bojuje hodně dlouho, ale Rusové postupně postupují a toto strategické město obkličují. Ze Západu dostává Ukrajina rozporné signály. Na veřejné oficiální úrovni slyšíme ujišťování o trvalé podpoře ukrajinskému úsilí, ale různými dalšími kanály dávají Američané a další západní hráči Ukrajincům najevo, že by bylo načasе začít pomalu s Ruskem jednat.

Mluvíte o značném posunu, který slyšíme ze Západu. Podle Wall Street Journal začínají Němci a Francouzi na Ukrajinu tlačit, aby pomalu uvažovala o dohodě. Německý Bild tvrdí, že Západ dává Ukrajincům čas do podzimu, pak bude tlačit na kompromis a dohodu.

Celé je to vlastně odpověď na vaši otázku. Vidíme nepolevující tlak Ruska na Ukrajinu a pak vidíme signály Západu vůči Ukrajině s tím, že Západ už možná nebude připraven pomoc navyšovat nebo v ní dokonce pokračovat. Takové signály teď Ukrajinci dostávají.

V takovou chvíli lze na ukrajinské straně očekávat ze strany vládních kruhů z Kyjeva možný závěr, že situace by pro ně mohla začít být ještě nebezpečnější a v ten moment začíná mít smysl jednat s Ruskem. Z druhé strany nevíme, jak uvažuje Rusko, co všechno ještě po Ukrajině chce. Jestli to je Krym a ty čtyři provincie, anebo zda chce Moskva ještě něco dalšího. Domnívám se, že čas hraje proti Ukrajině a to ve smyslu, že dlouhá válka bude vyčerpávat sice obě strany, ale vyčerpání Ukrajiny bude fatálnější, protože Ukrajinců je méně a ukrajinská infrastruktura je pod ničivým ruským tlakem, zatímco ruská infrastruktura není pod ničím tlakem. Představy, že se ruská ekonomika začne pod sankcemi hroutit, se nepotvrdily. Podle dostupných čísel pochopitelně ruská ekonomika neprosperuje, ale ani se nehrouť. Už vůbec se nerýsuje, že by se ruský režim začal otrásat. Žádný převrat evidentně není v plánu a Putin se drží u moci.

Západ měl zpočátku zájem na dlouhé válce, o tom vypovídá například bývalý izraelský premiér Naftali Bennett. Nyní začíná významná část západních kruhů dávat od dlouhé konfliktu ruce pryč.

Důvodů je několik. Jednak to Západ strojí strašné peníze. Za další se nerýsuje zhroucení ani ruské ekonomiky ani Putinova režimu a za třetí pak to, že některých cílů, které měl tento konflikt dosáhnout, už byly splněny. To je především trvalé nebo dlouhodobé poškození evropsko-ruských vztahů. Toto bylo pro Američany hodně důležité. Nejvýznamnějším symbolem toho všeho je sabotáž

Nord Streamu, což by bez války nebylo možné. Zatímco v době konfliktu to nebyl problém. Podle všeho to udělali buď Američané nebo jejich spojenci, byť naprostou jistotu nemáme, ale indicie jsou poměrně silné. Útok na německou civilní infrastrukturu v dobách míru by byl nepředstavitelný. Jenže k tomu došlo během války a tak nad mávli rukou a oficiální odpověď na to, kdo zničil Nord Stream je „my nevíme“. Kdykoli se za poslední rok stalo něco, co neodpovídalo propagandistickému narativu, tak oficiálně zdůvodnění bylo „nevíme kdo to udělal“. Typicky „nevíme kdo střílí na Záporožskou elektrárnu“, „nevíme kdo je za útokem na Nord Stream“. Jsem přesvědčen, že řada lidí mezi západními špičkami dobře ví, kdo to udělal, ale nikdo to nebude říkat.

Zajímavé věci píše ve svém komentáři Fareed Zakaria. Říká, že bychom sice všichni chtěli naprosté vítězství Ukrajiny a vytlačení Ruska i z Krymu, ale není to pravděpodobné s tím, že další pokračování tvrdých bojů mohou mít za následek totální zničení Ukrajiny, nejen ekonomické. Zatímco ruská ekonomika se podle něho vzpamatovává ze sankcí a funguje už nezávisle na Západu.

Ruské ekonomice nepochybně současný stav nesvědčí, ale naučila se s tím žít. Jednak tam patrně dochází k nahrazování výroby toho, o co kvůli sankcím Rusko přišlo. Za druhé ale dochází k masivnímu obcházení sankcí a „zakázané“ výrobky se nadále do Ruska dostávají. Primárně to jde přes Turecko, ale i mnohé další státy. Například Arménie je jedním z největších vývozců mobilních telefonů, byť podle mých informací není v Arménii jediná fabrika na mobilní telefony. Turecko se stalo dodavatelem řady strategických produktů, které žádnou tureckou stopu neunesou.

Nemůže tlak na Ukrajinu co nejdříve obrátit vývoj války vést k nějakému většímu průšvihů nebo krveprolití?

Tohle už přece Ukrajinci zkouší. Dlouhodobým rysem ukrajinské zahraniční politiky je snaha konflikt internacionalizovat, tedy zapojit do něj státy NATO nejintenzivnějším možným způsobem. Jejich hlavním cílem je to, čemu se my chceme za každou cenu vyhnout. Ukrajincům jde o přežití, je to naprosto pochopitelné. Bojují o svou existenci, tak logicky používají všechno, co mají k dispozici, byť tím nakonec mohou přijít o určité sympatie. Navíc neexistuje ale příliš možností, jak by s tím Ukrajina mohla uspět, nemá moc silné karty.

Důležitým precedentem je raketa na polském území, která dopadla někdy loni na podzim. Kdyby Američané s Poláky chtěli, mohli to interpretovat jako ruskou raketu, útok na stát NATO a krize mohla eskalovat. Může v budoucnu docházet k různým provokacím, operacím pod falešnou vlajkou ať už z jedné či druhé strany, to vyloučit nelze. Důležité však bude něco jiného. Rostoucí přesvědčení států NATO, že je potřeba konflikt postupně tlumit a i když k něčemu dojde, interpretace nebude eskalační. Jedna věc je, co se stane, ale důležité bude, jaká bude interpretace Západu.

Zatímco na Západě se vnímání pokračování války mění, u nás slyšíme stále, že jediný možný výsledek je vítězství Ukrajiny a totální porážka Ruska. Čím je dáno, že čeští politici jsou ve své podpoře Ukrajiny takto striktní, přestože to nemusí mít odraz v realitě?

Kdyby to nebylo tragické, bylo by to směšné. Jenže je to tragické. Diagnóza je celkem jednoznačná. Jde o přesný důsledek nepochybnosti české politiky. Současná elita hlásící se k havlismu pokračuje v nahrazování zahraničněpolitického úsudku morálním úsudkem. Neuvažují v termínech možné-nemožné, výhodné-nevýhodné, oni uvažují v termínech dobro a zlo. Jenže zatímco diskurs dobro a zlo na Západě používají skoro všichni, v druhém sledu pečlivě zvažují, co je výhodné a nevýhodné a co je možné a nemožné. Kdežto česká elita, která je teď u moci, je nepřipravena k této úvaze a nechávají se vést čistě morálním diskurzem a věří své vlastní propagandě. Možná si neuvědomují, že jde o propagandu, možná věří, že jde o realitu. Pokud si něco tak silně morálně osvojí, těžko to mohou ze dne na den změnit. Pokud jste bytostně přesvědčený, že jste na straně dobra, musíte v těch kolejích

jet až do nějakého nešťastného konce.

Naštěstí naše elita o tom rozhodovat nebude, to budou dělat jiní. Ta zdejší elita bude v budoucnu postavena před hotovou věc a pak s bručením někam zalezou. Podobně jako to bylo v případě Afghánistánu. Jen si vzpomeňte před tím zhruba rokem a půl, jak ty stejné české elity byly tak zklamané a nařikaly, co to ti Američané udělali. Přitom nešlo o nic nového, takové obraty se v americké zahraniční politice objevují s železnou pravidelností. Ti moralisté tady napřed vylezou, jásají a zamořují českou politickou debatu svými pseudomorálními výroky a později, když je dožene realita, na pár let zalezou a neslyšíte o nich do chvíle než se objeví nová bitva proti jiné říši zla. Nejde o nic nového, to zde vidíme dávno.

Petr Pavel jako možná jediný v Česku ale začal mluvit objektivně o tom, že musíme počítat i s jinými scénáři než je totální vítězství Ukrajiny a že zničení a rozpad Ruska není v našem zájmu...

Mám určitou interpretaci, která nemusí být správná, neboť nemám vhled do myšlení Petra Pavla. Jeho výroky dávají smysl jako vzkaz k vystrážlivění. Jeho analýzy, které poslední dobou slyšíme, jsou správné. Kladu si však otázku, proč takové analýzy neříkal už loni na podzim. Každý, kdo rozumí vojenským záležitostem, musí vědět, že Ukrajina od začátku vedle velmi nerovný boj a její vojenské vítězství bylo velmi těžko představitelné bez ohledu na všechny ruské chyby. Petr Pavel jako voják samozřejmě tyto věci musel vidět. Jeho rétorika se proměnila a on buď vychází z podnětů z Washingtonu, anebo situaci takto sám vnímá a ví, že si to může dovolit říkat. Nemyslím si však, že by se tím stavěl proti americkým zájmům.

[ZDROJ](#)